

om Hærens Ordning samt i Lov Nr. 113 af 7. Maj 1937 om Søværnets Ordning.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 4065, Fremsættelsen i Tidenden Sp. 2418).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Poul Hansen (Kalundborg): Til selve det forelagte Forslag har jeg ingen Bemærkninger at gøre, men kan paa mit Partis Vegne anbefale det til hurtig Gennemførelse. Det drejer sig jo om en uforandret Forlængelse til Aarets Udgang af den i Øjeblikket gældende militære Bemyndigelseslovgivning. Da vi i Fjor behandlede denne Lov, var det et almindeligt Ønske, at vi inden Udgangen af Marts Maaned i Aar, da Loven udløber, var naaet saa vidt med Arbejdet i Forsvarskommissionen, at i hvert Fald en midlertidig Forsvarsordning kunde være gennemført. Det er ikke sket, og der er da ingen Vej udenom en Forlængelse af Bemyndigelserne. Det er imidlertid glædeligt, at den højtærede Forsvarsminister har ment at kunne nøjes med en Forlængelse til Aarets Udgang, idet det er hans Haab, at det efter den Fremgangsmaade, han har foreslaaet, og som har fundet Tilslutning fra alle Sider i Forsvarskommissionen, vil være muligt inden den Tid at faa udarbejdet Forslag til en ny Forsvarsordning og faa det forelagt og vedtaget her i Rigsdagen. Ogsaa Socialdemokratiet har billiget denne Fremgangsmaade, ligesom vi deler det almindelige Ønske om saa hurtigt som muligt at naa frem til et positivt Resultat af Forsvarskommissionens Forhandlinger. Som Grundlag for Forhandlingerne skal de militære sagkyndige nu udarbejde et Forslag inden for en finansiel Ramme af 240 Mill. Kr. aarlig. Jeg er fuldt ud opmærksom paa, at Forslaget vil blive forelagt Forsvarskommissionen uden paa Forhaand at binde til nogen Side, men jeg udtaler dog Haabet om, at den almindelige Tilslutning til den valgte Fremgangsmaade ogsaa varsler godt for Mulighederne for en almindelig Enighed om Forhandlingernes endelige Resultat. Det er i hvert Fald fra vor Side et levende Ønske, at det skal lykkes at løfte denne for vort Folk saa livsvigtige Sag op over de Spørgsmaal, som i øvrigt kan skille Partiernes. De principielle Synspunkter, hvormed vi fra Socialdemokratiets Side gaar til disse Forhandlinger, er i den sidste Tid trukket op ved flere Lejligheder. Jeg nævner blot den højtærede Forsvarsministers Udtalelser til „Social-Demokraten“ den 29. Februar og det ærede Medlem Hr. Alsing Andersens Udtalelser under

den udenrigspolitiske Debat i Gaar. Ogsaa de Udtalelser, som i Gaar blev fremsat af den højtærede Udenrigsminister paa Regeringens Vegne om Forsvarsspørgsmaalet, har vort Partis fulde Tilslutning. Jeg ser derfor ingen Grund til paany at begynde at redegøre for vore principielle Synspunkter.

Det er under den sidste Tids Diskussion blevet sagt, at selv i bedste Fald vil det være henvend et Par Aar, inden en ny Forsvarsordning kan omsætte sig i praktisk Virkelighed i Form af en Forbedring af det nuværende militære Beredskab. Det er rigtigt, og meget naturligt melder sig da Ønsket om paa de vigtigste Omraader at naa Forbedringer i den mellemliggende Periode. Fra mit Partis Side deler vi dette Ønske, men vi maa erkende, at selv mindre Forbedringer maa tage deres Tid; ikke mindst er der store valutamæssige Vanskeligheder forbundet med Fremskaffelsen af nyt Materiel. Vi hørte med Tilfredshed af den højtærede Forsvarsminister ved Forelæggelsen, at Regeringen arbejder for at finde en Udvej for Anvendelsen af den gældende Finanslovs uudnyttede Bevillinger til Materielanskaffelse, og vi haaber, at dette Arbejde maa føre til et Resultat. Men alligevel finder jeg det paakrævet at advare mod nogen alt for lys Tro paa, at der ligefrem fra Dag til Dag eller fra Maaned til Maaned skal kunne ske væsentlige Forbedringer. Jeg tror, det vilde være at føre Befolkningen bag Lyset, hvis man foregøglede den, at noget saadant vilde være muligt, og jeg har Indtryk af, at det paa dette Omraade mere end paa noget andet vilde være farligt at hengive sig til Ønskedrømme og Illusioner.

Der er, som nævnt, almindelig Enighed i Forsvarskommissionen om, hvorledes Arbejdet med den kommende Forsvarsordning skal gribes an. Paa denne Baggrund forekommer det noget ejendommeligt, at man fra Partiet Venstres Side nu søger at rejse en Diskussion om Ansvaret for, at vi ikke allerede er kommet videre, at der ikke allerede er vedtaget en Forsvarsordning. Man kunde maaske endda se bort fra, at saavel Venstrebladet „København“ som forskellige Venstreblade i Provinsen har paa staaet, at det er Socialdemokratiets Skyld, naar en Forsvarsordning ikke allerede er gennemført; men det har jo unægtelig noget større Vægt, naar ogsaa det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen under Debatten i Gaar fremsatte Betragtninger af lignende Karakter. Man kunde spørge: Hvorfor søger Venstre denne Diskussion om Ansvaret, hvilken særlig Grund har Partiet dertil? Og man kunde ogsaa give sig til at spekulere over